

DONI KEJTS

NIK KLAJN

ARON KUDER

TOR

1

1 - CRNA ZIMA

DALEKO IZVAN NAŠA
ZNANIH SFERA...

I gle, u tmini...

... bi
grmljavina.

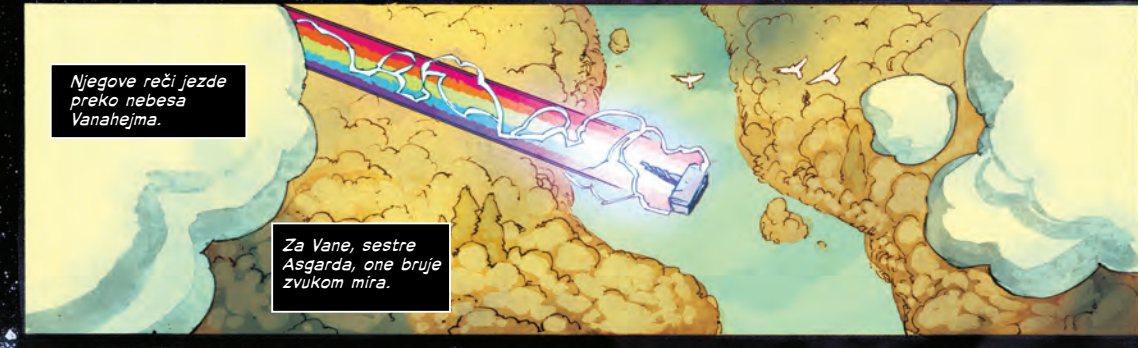
A za njom se prolamao
gromki glas boga
što postade kralj.

„Počujite“,
počinje nje-
gov zavet...

„Starog
kralja...”

„Starog kralja
više nema.”

Njegove reči jezde preko nebesa Vanahejma.

Za Vane, sestre Asgarda, one bruje zvukom mira.

Pa i ovdje, na nebesima Alfhejma, one su brundajući dekret o valjano vojevanom ratu.

Svetli vilenjaci kliču i plaču jer tmina nikad više neće dotaći njihove jarke obale.

A u mračnim poljima Nidavelira...

... patuljci pevaju i piju dok Mjolinir razbijač grmi i za njih.

Dok u Jotunheimu ledeni divovi prvi put nakon dugo vremena osećaju...

... kako im niz kičmu ide ledena jeza.

Poruka je uvek ista, da je svi počuju.

Čak i u najvreljoj jami prokletih, Muspelheimu, demoni je čuju povise jecaja iz večitog ognja...

„Svi smo mi ratovali dovoljno za hiljadu života“, zbori čekić.

Njegov glas odzvanja i Svartalphejmom.

U potučenim ušima mračnih vilenjaka, što još vidaju rane.

„Dovoljno je krvi proliveno u Deset Ravni. Dovoljno smrti doneto.“

„Od hevenskih kišnih oluja što na ruže mirišu...“

„... pa do najdubljih jama Niflehejma.“

„Ali tome je sad kraj. Zauvek će se okončati.“

„Okončaće se sa mnom.“

„I zato počujte, ravni Jasena svetova... jer ovo ću reći samo jednom.“

„Nek zavlada mir...“

„... inače će za-
vladati grom.“

KRA
KROOM

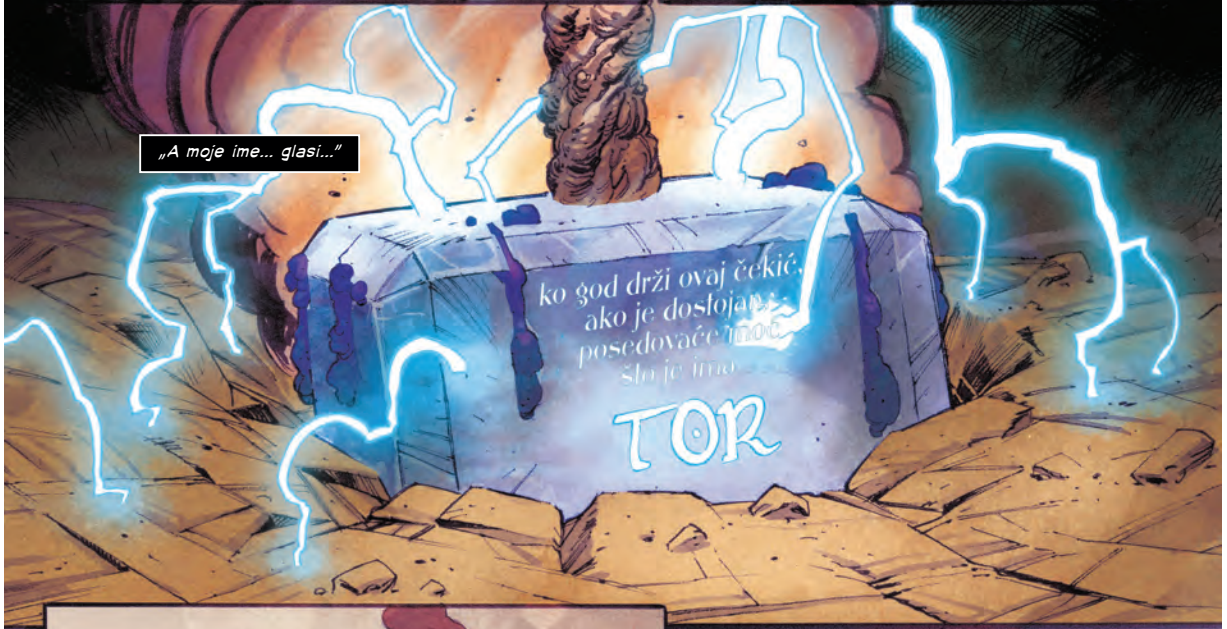

„Starog kraja više nema.“

„Živeo novi kraj.“

„A moje ime... glasi...“

ko god drži ovaj čekić,
ako je dostojan
posedovaće moć
svoje imo

TOR

ŠTA,
DOVR...

HEJ...

... JE L'
NEKO IMA
FLOMASTER?

ASGARD.
GRAD NA
NEBESIMA.

DOM
BOGOVA.

KRALJEVSTVO
TOROVO.

VIDESTE
LI TO, LEDI
SIF? JE LI?

Da,
TORE. JA SVE
VIDIM.

SVIŠ DESET
RAVNI. JEDNIM
ZAMAHOM. NI SAM
ODIN NE BI USPEO
DA TO...

Da, TORE.
BIO JE TO VEOMA
VALJAN HITAC.

BIO
JE, NEGO
ŠTA.

Ima li
JOS NEČEGA
u Ravnima što
IZIŠKUJE TOROVU
PAZNJU?

MOZDA VA-
LJA SATRČI NEKOG
LEDENOG DIVA? KAO DA
VEĆ VEKOVIMA NISAM
SATRČO...

GRAK

ŠČEP

KRALJU
MOJ.

BIFROST JE
SAD POD **MOJOM**
ZAŠTITOM, a BOJIM
SE DA SU TVOJI
DANI SATIRANJA
PROŠLI.

Ja imam svoj posao,
TORE. PRESTANI DA SE
SKRIVAS OD SVOGA...

IDI. BUDI
KRALJ.

...

Jašta.

KRALJ.

LEP POGODAK!
UŽIVAJ U
PENZIJI.

NE BUDITE
TOLIKO
SMAKNUTI,
GOSPODARU.

JER IPAK,
JOŠ ODMALENA
STE ŽELELI DA
POSTANETE KRALJ
ASGARDA.

Jašta...
I sad sam
POSTAO...

... ali
šta JE BITI
KRALJ...

... JEDNOM
BOGU?

Prošlo je mnogo meseci
otkako je Rat svih ravni
opustošio Asgard.

A još i više otkako je
Tor ponovo izgradio
svoj dom po svome liku.

To više ne beše blistava
zlatna palata njegovog oca
i prethodnika, a kraljev
prsto sad je izrađen
od drveta. I kamena.

Izrastao iz lđdrasila,
drveta svetova.

I oblikovan
čekićima.

Dok se poviše njegovog trona
izdiže nordijska runa **Torisaz**.

Simbol velikog trna što štrči
iz drveta života.

Koji simbolizuje
i odbranu i
razaranje.

To je
njegova
dužnost.

To je nje-
govo ime.

OSTAVITE
ME.

GOSPODARI,
AKO SMEM...

PRE NO ŠTO SE
OBRATITE ASGARDU, IMA
JOS MNOGO DUZNOŠTI KOJE
IZISKUJU VAŠU PAZHNJU. NA PRIMER
GOZBE, I KOLIKO BURADI
PIVA DA NARUCIM ZA NJIJA,
TO JE HITNO...

DOBRO.

ŠULI STE
KRALJA!

ŠTO ONDA
ZABUŠAVATE,
JE LI?

SVI MARŠ
NAPOLJE!

ALI
ŠTA JE S
PIVOM?

OD
VIŠKA GLAVA
ME BOLI.

KRALJU
MOJ.

ŠUFFFŠ

I...

... KAKAV JE OSEĆAJ SEDETI NA OČEVOJ PRESTOLU?

NE BIH ZNAO, BRATE.

ODUVEK SEDIM SAMO NA SVOM.

HAH. MALO SMO NERVOZNI, JE LI? ZBOG TVOG VELIKOG GOVORA?

JER IPAK, CEO ASGARD SE OKUPIO OVDE DA ČUJE STA VELI VELIKA ZLATNA PTICA... A ODUVEK SI BIO MRZOVOLJAN KAD SI MORAO DA SE PONAŠAŠ KRALJEVSKI...

OVO MI NIJE NOVO, LOKI. DOSAD SAM VEĆ BESEĐIO PRED MASOM.

MA DA, GOVORIO SI VOJSKAMA DA UBIJAJU, ILI DA ČES IH TI UBITI, A ONDA BI TO I UČINIO. ALI OVO JE IPAK DRUGAČIJE, ZAŠ NE?

SAD TREBA DA IH **INSPIRIŠES**, DA IH...

RECI MI, KRALJU LOKI, GOSPODARU LEDENIH DIVOVA...

... ZAŠ VIŠE NIJE OBIČAJ DA SE **KLANJA** KAD SI U POŠETI STRANOM KRALJU?

OSTAVI ME,
LOKI.

A BUDEŠ
LI OPEĆ
NEPOZVAN UŠAO
U MOJU KRA-
LJEVINU...

... REĆI ĆU SVOJIM
GAVRANOVIMA DA TI
ISKOPAJU OČI IZ TE
LAZLJIVE GLAVE.

DAKLE,
SVE JE TEŽI,
JE LI?

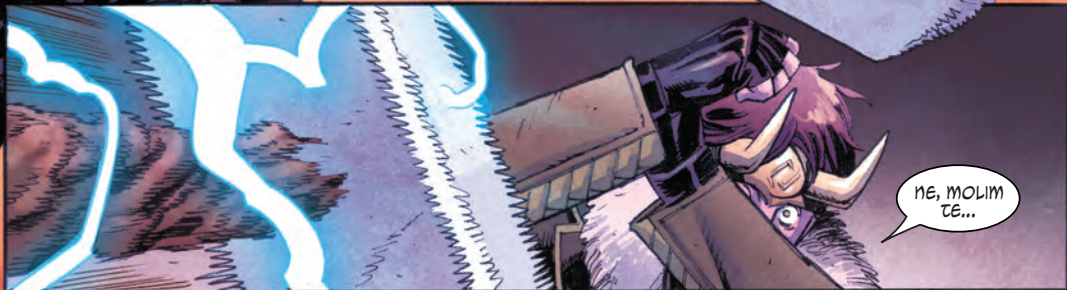
MJOLNIR.

NE SEĆAM
SE DA SI IKADA...
STENJAO KAD BI
GA UZEO.

AGH!

NE, MOLIM
TE...

... NEMOJ?

KAKO...
KAKO TO
RADIŠ?

Ja
sam sada
SVEOTAC, mali
BRATE.

I zaodenuć moćima
što ih ta titula nosi.

BOLJE BI
TI BILO DA TO
UPAMTIŠ.

Loki često greši u mnogo čemu. Ali danas je u pravu za čak dve činjenice.

Prva je da novi bogokralj Asgarda jeste, odnedavno, primetio da težina moćnog Mjolinira raste.

Još ne zna zašto. Ali s vremenom će saznati. I zažaliti zbog toga.

A druga je...

... to da je Tor i te kako nervozan da održi ovaj govor okupljenoj masi iz Zlatnog grada.

Gromovnik je u najintimnijim trenucima naglas vežbao ovaj govor pred publikom koja se sastojala od njegovog odraza i čekića.

A dok temperatura u njegovom kraljevstvu pada, dok oseća kako mu se dah magli i vidi prve panjuje, koje nije sam stvorio...

... on shvata...

... da neće izreći ni reč tog govora.

ODINOVE MI BRADJE...

